

Гідним — нагороди

Вшанування учасників бойових дій...

стор. 2

Завод, втрачений назавжди

Про виробництво М. С. Кузнєцова у Будах

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ

16 лютого 2011 р.
Середа
№13
(8676)

Заснована 18 липня 1937 року | ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Кушнаренко Андрій Вікторович — начальник Державної станції захисту рослин Харківської області;
Нелуп Євген Павлович — начальник Харківського районного управління Пенсійного фонду;
Михальченко Степан Адамович — депутат районної ради;
Лобас Надія Миколаївна — начальник відділу фінансового забезпечення — головний бухгалтер апарату ХОДА;
Кривенко Ігор Анатолійович — депутат районної ради;
Островерх Олександр Олексійович — заступник начальника ГУМВС України в Харківській області;
Євглевська Олена Олександрівна — головний спеціаліст загального відділу апарату райдержадміністрації;
Мокрій Олена Віталіївна — державний реєстратор апарату райдержадміністрації;
Іванов Сергій Володимирович — начальник Харківської обласної митниці;
Чухлебова Світлана Миколаївна — державний реєстратор апарату райдержадміністрації;
Малінецька Ганна Віталіївна — головний спеціаліст управління економіки райдержадміністрації;
Шевцова Світлана Олексіївна — начальник відділу кадрової роботи апарату обласної державної адміністрації;
Шаповалов Олег Володимирович — радник голови облдержадміністрації відділу по забезпеченню діяльності голови та заступників голови обласної державної адміністрації апарату облдержадміністрації, депутат обласної ради;
Шрамков Володимир Михайлович — депутат районної ради, радник голови районної ради!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР | **Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК**

Роботодавці запрошують:

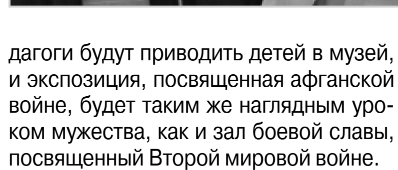
— викладач (методи навчання) (Темнівський навчальний центр №100) — з. п. 1572 грн.;
— головний інженер (інші галузі) (ТОВ «Інститут ПІВДЕНДІПРОЦЕМЕНТ») — з. п. 3000 грн.;
— головний фахівець-архітектор (ТОВ «Інститут ПІВДЕНДІПРОЦЕМЕНТ») — з. п. 3000 грн.;
— інженер з метрології (Мереф'янська філія ВАТ «ХАРКІВГАЗ») — з. п. 1860 грн.,
— лікар-психолог (КП Ржавецький психоневрологічний інтернат) — з. п. 1703 грн.;
— майстер (підприємство Темнівської виправної колонії №100) — з. п. 1637 грн.;
— майстер з експлуатації устаткування газових об'єктів (Мереф'янска філія ВАТ «ХАРКІВГАЗ») — з. п. 1700 грн.;
— майстер цеху (підприємство Темнівської виправної колонії №100) — з. п. 1636 грн.;
— монтер із захисту підземних трубопроводів від корозії (Мереф'янська філія ВАТ «ХАРКІВГАЗ») — з. п. 1800 грн.;
— слюсар аварійно-відбудовних робіт (КП ВКГ Харківського району) — з. п. 1575 грн.;
— слюсар з ремонту автомобілів (КП теплових мереж) — з. п. 1575 грн.;
— тракторист (КП теплових мереж) — з. п. 1800 грн.

За детальною інформацією звертайтесь до Харківського районного центра зайнятості (м. Харків, вул. Броненосця «Потьомкін», 1-а, тел. 732-79-53).

МУЖЕСТВО, ПАМЯТЬ И НЕРАВНОДУШИЕ

Февраль, без сомнения, можно назвать месяцем защитников Отечества. Во всяком случае, привычку поздравлять мужчин в этом месяце мы сохранили, несмотря на то, что праздник Вооруженных сил Украины переместился на декабрь. И еще одна февральская дата, которую отмечают наши мужчины — День вывода советских войск из Афганистана.

Открытие общественного центра в поселке Песочин не случайно приурочили именно к этим датам — в создании этого своеобразного центра культуры и патриотического воспитания ветераны Великой Отечественной войны и воины-интернационалисты сыграли особую роль.

...Солнечный морозный день. Возле здания Общественного центра собираются люди. Здесь и ветераны ВОВ, и воины-«афганцы», и официальные гости, и просто местные жители, привлеченные торжественной музыкой и необычным оживлением, царящим возле бывшей школы, в которой сегодня разместился Совет ветеранов, музей истории поселка Песочин, зал боевой славы и местная библиотека. Перед началом церемонии мы пообщались с председателем Песочинского поселкового совета Александром Чернобаем.

— Конечно, это очень значительное событие в жизни поселка, — говорит Александр Владимирович, почетный член Песочинского совета ветеранов Афганистана. — Я очень благодарен всем, кто приложил руку и вложил душу в создание этого центра. Было непросто, ведь это не коммерческая структура, и все делалось на энтузиазме сотрудников библиотеки, ветеранов, общественных деятелей. А мы, со своей стороны, тоже стараемся поддерживать их во всем, ведь сегодня воспитательную роль структур, которые расположены в Общественном центре, не переоценишь. Я очень рад, что именно в Песочине создана такая мощная организация ветеранов войны в Афганистане. Эти ребята знают цену жизни, они достойные продолжатели дела ветеранов Великой Отечественной войны, которых, увы, у нас осталось мало, и с каждым годом мы их теряем, и это невосполнимая утрата. Наши педагоги будут приводить детей в музей, и экспозиция, посвященная афганской войне, будет таким же наглядным уроком мужества, как и зал боевой славы, посвященный Второй мировой войне.

Почетный гость праздника — глава Харьковской районной государственной администрации Виталий Збукарь тепло поздравил всех собравшихся.

— Общественный центр — это еще одна капелька внимания и дань уважения защитникам Отчизны, — подчеркнул Виталий Павлович. — Защитники Отечества были и есть примером мужества и любви к Родине, и хотелось бы, чтобы в каждом поселке нашего района, области и всей страны были подобные учреждения культуры и общественной деятельности, где ветераны могли бы решать свои вопросы, встречаться с политиками и госслужащими, с детьми и молодежью. Мне хотелось бы поблагодарить и руководство поселка во главе с Александром Владимировичем Чернобаем, и всех ветеранов, и неравнодушных людей, которые приняли участие в создании этого центра. От имени районного руководства поздравляю вас с Днем вывода советских войск из Афганистана, с наступающим Днем защитника Отечества и с сегодняшним событием.

Почетный председатель Совета ветеранов, почетный житель поселка Песочин Василий Петрович Черненко, прошедший всю Великую Отечественную войну, поздравил всех земляков и в своем выступлении отметил:

— Нас с каждым годом все меньше, мы уходим, и скоро нас не останется. И этот музей, который создан здесь, в нашем поселке, будет напоминать нашим потомкам, какой ценой досталась нам Победа, какими тяжелыми были военные годы, и как мы строили страну после войны.

В завершение ветеран прочитал стихи собственного сочинения, которые были встречены аплодисментами: стихи Василия Петровича всегда жизненные, и в них — история страны, горечь утрат войны и радость победы. В них надежда на то, что подвиг отцов и дедов никогда не будет забыт, а потомки будут хранить мир — самое дорогое на земле.

Под аплодисменты торжественно перерезана красная ленточка *(на фото)*. Гостям показали помещение библиотеки, где выставлены работы местных вышивальщиц — пейзажи и иконы, портреты и другие картины, выполненные талантливыми мастерицами. Затем гости посетили экспозицию музея, где история поселка переплелась с тяжелыми годами военного лихолетья, где имена жителей Песочина внесены в огненную историю войны, и где фотографии безусых мальчишек — солдат «афганской» войны совсем не похожи на них, уже седеющих посетителей выставки, которые с грустной улыбкой смотрят на себя и на своих друзей, чьи фотографии отмечены строгой черной лентой — они так и остались двадцатилетними.

В этот день книга посетителей музея пополнилась десятками записей, которые объединяло одно — благодарность за мужество, память и неравнодушие.

Ольга ПОПОВА,
фото Марии ЗАЙЦЕВОЙ

■ Пам’ять

Засідання клубу «Онуки ветеранів»

Більше 30 років при Мереф’янському медичному ліцеї працює музей бойової слави.

За цей час застосовувалися різні форми роботи. Це — центр «Пам’ять», клуб «Онуки ветеранів», робота екскурсоводів, пошуковців, участь у різноманітних акціях, конкурсах.

Напередодні Великої Перемоги вийшли в світ книги: «Слобожанські дзвони Перемоги», «Память сердца». Ми дуже вдячні голові Харківської обласної організації ветеранів України О. І. Котляревському та директору Харківської обласної станції юних туристів В. А. Рединій за ці чудові видання. Слова: «Перегорни сторінку і ти відчуєш біль і радість, щем у серці і сльози на очах, адже в кожному слові — великий подвиг визволителя...» доходять до кожного. На цьому засіданні клубу були присутні ветерани війни і праці, почесні гості.

Дві учениці ліцею Стрельченко Марина та Катерина (6 та 3 клас) виступили зі спогадами про свого прапрапрадідуся Двічі героя Радянського Союзу Слюсаренко Захара Карповича, що свято зберігаються в їхній родині і передаються від покоління до покоління.

У музеї розпочалася робота зі святкування в нашій країні дати «70 років з дня початку Великої Вітчизняної війни».

Зі своїми спогадами виступили діти війни, ветерани праці Л. Г. Костоглодова та А. Я. Якименко.

Онуки ветеранів поділилися спогадами своїх рідних та близьких, яким довелося пережити лихоліття страшної війни.

Більше 20 років тому до музею надійшов експонат про нашого земляка М. В. Рухлядко, який загинув під час випробування літака в післявоєнні роки. І як було приємно, коли на засіданні прибув полковник у відставці І. Ф. Науменко — однополчанин нашого земляка. Його розповідь була надзвичайно цікавою.

Із виступу полковника у відставці, голови міської ради ветеранів В. Ф. Кононенка стало відомо про ту пошукову роботу, яку проводить військовий обліковий стіл при міській раді разом з музеєм з установлення імен загиблих воїнів, при звільненні нашого міста.

Декілька родин не знали, де похований їх солдат, а тепер імена стали відомі.

Під час проведення засідання до нас прибув міський голова В. І. Сітов, який, незважаючи на свою зайнятість, знаходить час, щоб зустрітися з молодим поколінням нашого міста, за що ми йому всі були вдячні.

На засіданні було прийняте звернення ради клубу «Онуки ветеранів» до всіх учнів медичного ліцею.

Т. І. МАЙБОРОДА, директор музею бойової слави при Мереф’янському медичному ліцею, почесний громадянин Харківського району та міста Мерефа

■ Слова благодарности

Знаем о нуждах наших ветеранов

Совет ветеранов с. Циркуны постоянно уделяет внимание участникам ВОВ и всем жителям преклонного возраста.

Так, в Совет ветеранов обратился участник ВОВ С. И. Науменко с просьбой помочь в газификации своего дома.

Председатель Совета ветеранов В. Н. Чернов обратился к районному руководству, сельскому совету, где получил поддержку.

И вот, в канун Нового 2011 года, в доме ветерана загорелся голубой огонек.

От всей души Циркуновский Совет ветеранов благодарит за оказанную материальную помощь на проект газификации председателя райгосадминистрации В. П. Збукаря, председателя сельсовета Т. В. Самойлову за оказанную материальную помощь на приобретение необходимого оборудования и врезку в систему, Ю. А. Полянского —директора ООО ГАЗТЭКС за выполненный проект на газификацию дома и Д. В. Ямпольского — нашего постоянного и отзывчивого спонсора, который сделал новогодний подарок ветерану — газовую плиту, в результате чего был разрешен пуск газа в дом.

Пользуясь случаем, Циркуновский Совет ветеранов поздравляет всех вышеперечисленных товарищей и жителей с. Циркуны с приближающимся 23 февраля — праздником защитника Отечества, желаем всем крепкого здоровья и всех земных благ.

Т. ЛЫКОВА, член Совета ветеранов

2012 — ПОДГОТОВКА В РАЗГАРЕ

Мария ЗАЙЦЕВА, фото автора

В начале недели в малом зале ХРГА прошло совещание, посвященное вопросам подготовки проекта районной целевой Программы подготовки и проведения в Украине финальной части чемпионата Европы 2012 года по футболу.

Совещание открыл заместитель председателя Харьковской районной госадминистрации Владимир Рожанский, который является ответственным за «Евро-2012» в Харьковском районе. На мероприятии присутствовали советник вице-губернатора Харьковской области Юрия Анатольевича Сапронова — Петр Богула и главный специалист управления координационной подготовки и проведения финальной части «Евро—2012» Главного управления экономики Харьковской областной государственной администрации — Болеслав Сасин, а также председатель совета ХРГА Михаил Третяк и руководители управлений, отделов Харьковской райгосадминистрации, правоохранительных и контролирующих органов Харьковского района, районных организаций и мэр города Мерафа Вениамин Ситов.

Петр Богула разъяснил все тонкости этого масштабного проекта: цель программы; пути реализации заданий, касающихся подготовки и проведения чемпионата, а именно — строительство, реконструкция, капитальный ремонт по европейским стандартам автомобильных дорог общего пользования, общественного транспорта, безопасность, медицинское обслуживание туристов, болельщиков и участников европейского футбольного первенства и т. д.

Петр Александрович настроил всех присутствующих на слаженность работы и взаимоподдержку.

«Трибуна трудящихся» надеется на плодотворную работу по подготовке к «Евро—2012», результат которой будет отвечать всем требованиям не только гостей — болельщиков и туристов, но пойдет на пользу всему Харьковскому району.

ГІДНИМ — НАГОРОДИ!

З нагоди відзначення 22-гої річниці виводу радянських військ з Афганістану та вшанування учасників бойових дій на територіях інших держав пройшов урочистий прийом голови Харківської райдержадміністрації та голови районної ради.

На урочистості були присутні голова Харківської районної державної адміністрації Віталій Збукар та заступник голови Харківської районної ради Олена Покровська.

15 лютого — особлива дата, 22 роки тому останній солдат перетнув кордон між Радянським союзом та Афганістаном, кордон між війною та миром. Тінь афганської війни доторкнулася до 150-ти тисяч українських родин. Три тисячі двісті вісімдесят воїнів повернулися на Батьківщину у цинкових домовинах.

Наш район провів на ту війну 600 солдат та офіцерів, 11 з них не повернулись живими на рідну землю.

«Афганці» — найчисельніший контингент ветеранів нашої країни, які прийняли участь у війні наприкінці минулого сторіччя протягом довгих 10 років.

— Ви виконували військовий наказ, як обов’язок служити Батьківщині, — підкреслив Віталій Збукар.

За мужність і самовіддані дії, виявлені під час виконання військового обов’язку, активну громадську діяльність та з нагоди відзначення Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав Грамотою голови районної державної адміністрації та голови районної ради було нагороджено учасників бойових дій Віктора Денисенка, Віктора Назарько, Валерія Теслю, Василя Чернова, Бориса Крилова, Миколу Хорошева, Олександра Коваленка, Ігоря Нежніковського, Миколу Пригоду, Павла Заярного.

Висловили Подяку голови районної державної адміністрації та голови районної ради учасникам бойових дій: Миколі Сало, Володимиру Підкопай, Володимиру Кануннікову, Василю Немашкалову, Олександру Лютенку, Олегу Могильному, Анатолію Легуша, Миколі Бочарникову, Юрію Ємельянову, Юрію Мережка, Сергію Кравченку, Олександру Харченку, Валерію Гузенку, Віталію Прідворову.

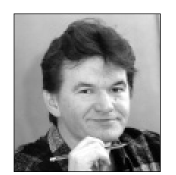
Музичне привітання подарувала присутнім талановита співачка нашого району Катерина Гриценко.

Рішенням правління Свердловської обласної організації ім. Героя Радянського Союзу Ю. В. Ісламова «Общероссийской общественной организации Российский союз ветеранов Афганистана» на честь річниці з дня виводу військ із Афганістану орденом «Слава воину афганцу» були нагороджені Ігор Балахонов, Павло Заярний, Олександр Коваленко, Юрій Костенко, Микола Пригода, Микола Хорошев.

Колектив «Трибуни трудящих» вітає нагороджених і окремо поздоровляє виконуючого обов’язки головного редактора нашої газети Миколу Миколайовича Хорошева.

Марія ЗАЙЦЕВА

ЗАВОД, ВТРАЧЕНИЙ НАЗАВЖДИ

Василь ЧИГРИН, фото автора

■ Наша спадщина

Навіть після банкрутства Будянського фаянсового заводу у Харкові та Передмісті часто згадують про це унікальне підприємство та його засновника.

Тетяна Безрукова демонструє унікальне фаянсове блюдце із зображенням Кузнєцова, виготовлене на фаянсовому кооперативі в селі Дульове під Москвою

Справжньою подією наукового, культурного й історико-дослідницького життя столиці Слобожанщини стала творча зустріч з почесним краєзнавцем України, керівником клубу «Краєзнавець» Харківського районного Центру дитячої та юнацької творчості Тетяною Безруковою, яка відбулася 11 лютого в приміщенні Харківської державної наукової бібліотеки ім. В. Г. Короленка. У переповненій читацькій залі відділу науково-інформаційного забезпечення інноваційних процесів Тетяна Миколаївна прочитала надзвичайно цікаву й змістовну лекцію на тему: «Піонери технічного прогресу на прикладі родини Кузнєцових — визначних промисловців і меценатів кінця XIX—початку XX століття». Тут же була розгорнута виставкова експозиція, сформована зі стендів та експонатів колишнього музею Будянського фаянсового заводу, раритетів особистого архіву Безрукової та рідкісних видань із фондів бібліотеки ім. В. Г. Короленка.

Цій зустрічі велику увагу приділила не лише районна газета «Трибуна трудящих», а й численні харківські ЗМІ — обласне радіо, «Харківські новини», ОТБ, відеоканал «Перша столиця» та інші. Це й не випадково. Адже поняття «будянський фаянс» давно вважається безцінним надбанням не лише Слобожанщини, а й всієї України, справжньою національною спадщиною, що дісталася нам від знаменитого роду підприємців Кузнєцових, які у 1810 році у підмосковній Гжелі заснували перше керамічне виробництво, яке знають зараз в усьому світі. Пізніше представники славного російського роду заснували або придбали фарфорові заводи в підмосковному селі Дульове, в Тверській та Ярославській губерніях, в Ризі, Слов'янську та на Харківщині.

Саме наприкінці 70-х років позаминулого століття розпочинається історія заснування фаянсового виробництва на Харківщині, коли Матвій Сидорович Кузнєцов узяв в оренду фабрику білгородського купця Нікітіна в селі Байрак під Люботином, де почав утілювати в життя свої плани розбудови великого фаянсового виробництва. Пізніше це виробництво перенесли в селище Буди, де була прокладена залізниця й зручні під'їзні шляхи до нового заводу. У 1887 році на місці колишньої винокурні зводяться корпуси великого фаянсового заводу, збудованого за останнім словом тодішньої техніки і наукової думки. У період розквіту заводу там працювало понад 1200 робітників та службовців.

Будянський фаянсовий завод був містоутворюючим підприємством. Крім виробничих корпусів фабрикант і підприємець збудував у селищі чимало житлових будинків, лікарню, церкву, баню, парк, ставок, відкрив бібліотеку і клуб з власною театральною трупою. Багато цих споруд збереглося донині.

За радянських часів та перших років незалежності України завод «Будянський фаянс» теж розвивався досить успішно, допомагаючи розбудовувати й саме селище. Та на початку XXI століття підприємство почало відчувати матеріальні й фінансові труднощі. Його продукція стала менш затребуваною серед споживачів, а технічне обладнання вже не відповідало вимогам часу. Та й менеджмент підприємства виявився не на висоті, не змігши відшукати надійні ринки збуту готової продукції. Останнього удару підприємству в Будах завдала неякісна, але дешева кераміка китайського виробництва, що заполонила усі наші прилавки. З нею важко було конкурувати старому енергозатратному підприємству. У 2005—2006 роках катастрофічні показники економічної діяльності фаянсового заводу призвели до повного його банкрутства і ліквідації. Тоді практично одночасно без роботи залишилося понад 900 працівників заводу. Суттєвих втрат зазнали економічна, соціальна й культурна сфери самого селища Буди.

Згадати хоча б про ліквідацію унікального музею будянського фаянсу з надзвичайно рідкісними експонатами. Цей музей було створено в квітні 1980 року активістами заводу, місцевими художниками, краєзнавцями. Розташовувався він у кількох кімнатах колишнього заводоуправління, а його експозиція нараховувала понад 7 тисяч одиниць зберігання, у тому числі близько 3 тисяч унікальних експонатів. Навіть після закриття заводу і вивільнення багатьох споруд у Будах, на жаль, не знайшлося підходящого приміщення для переведення туди хоча б музейної експозиції. Згодом усі експонати за описом передали до фондів Харківського державного історичного музею, найраритетніші з яких експонуються зараз на тематичній виставці «Майстри будянського фаянсу».

Саме так наш район втратив не лише славнозвісне підприємство, але й унікальний музей, який би міг стати справжньою родзинкою Передмістя навіть після закриття фаянсового заводу в Будах.

Експозиція виставки про виробництво Кузнєцових у Будах

Зберегти уціліле

Фаянсовий завод втрачено назавжди. Але в старій частині селища Буди збереглося чимало старовинних споруд, будинків і об'єктів, що являють собою велику історичну цінність. Взяти хоча б дерев'яне приміщення залізничного вокзалу «Буди» чи власне кілька димохідних труб заводу столітнього віку. Зберігся навіть цілий квартал перших житлових будинків — ровесників заводу. Все це можна показувати екскурсантам, і не лише українським, а й закордонним. Почесний краєзнавець України Тетяна Безрукова проводить велику пам'яткоохоронну роботу. З її ініціативи в селищі Буди встановлено 4 меморіальні дошки, 6 будівель населеного пункту отримали статус пам'ятки архітектури і внесені до Державного реєстру нерухомих пам'яток України. З 2007 року в селищі Буди одну з найстаріших вулиць перейменовано на вулицю засновника фаянсового заводу М. С. Кузнєцова. Але Тетяні Миколаївні та її однодумцям надзвичайно важко самим провадити таку роботу. Потрібна усіляка підтримка на місцевому та районному рівнях. Адже колишнє виробництво Матвія Кузнєцова в Будах — це наше історичне надбання, про яке мають знати майбутні покоління.

■ Вісті Передмістя

Розпочалася операція «Першоцвіт»

З 10 лютого в Харкові та Передмісті стартувала операція «Першоцвіт—2011», яка триватиме аж до 20 травня. Мета цієї щорічної природоохоронної акції полягає в попередженні незаконного збирання перших лісових квітів, занесених до Червоної книги України і недопущенні їхнього продажу на ринках, в підземних переходах, біля станцій метрополітену та на вулицях населених пунктів. Для боротьби з браконьєрами та торгівцями створені мобільні групи, до яких входять дільничні міліціонери, представники екологічних громадських організацій, працівники ДАІ та державної служби боротьби з економічними злочинами. Вони постійно чергують в людних місцях — на вокзалах, біля торгових центрів, поблизу квіткових магазинів та майданчиків, стежачи за тим, щоб там не було незаконної торгівлі. У разі виявлення торгівців пролісками, на цих осіб складаються адміністративні протоколи і застосовуються штрафи від 51 до 136 гривень з конфіскацією квітів.

На території України зараз зустрічається близько 7 видів проліска (Галантуса), занесеного до Червоної Книги України. Найпоширеніші серед них — пролісок білосніжний, білоцвітник, пролісок складчастий, білоцвітник весняний. Переважна більшість цих видів проростає в Криму, тому саме звідти починають везти ці квіти до Харкова.

— На території Харківського району, через холодну погоду, пролісків ще немає, — розповідає член Харківської природоохоронної групи Олег Перегон. — Та з настанням проталин у лісах з'являються й перші весняні квіти. У Передмісті їх завжди найбільше буває під Мерефою, Васищевим, Бабаями, а також під Липцями, Глибоким та Стрілечою. Звідти найчастіше везуть на продаж до міста проліски, занесені до Червоної книги України.

Зі слів природоохоронця, така сумна картина повторюється з року в рік. Незважаючи на заборону, першоцвіти масово знищують у наших лісах і везуть на продаж. Тому члени природоохоронної групи сподіваються, перш за все, на свідомість громадян і закликають просто не купувати такі квіти у браконьєрів, позбавляючи їх наживи і бажання далі продавати проліски.

Благодійності не буває багато

Чимало різноманітних громадських організацій існує в Передмісті. Вже понад 10 років активно діє й Харківська районна організація Товариства Червоного Хреста України. Практично в кожному населеному пункті її знають по добрих і корисних справах. При районному офісі в місті Мерефі зареєстровано понад 15 волонтерів, які допомагають представництву організації Червоного Хреста займатися різноманітними благодійними акціями.

— Серед останніх таких заходів, що проводилися цієї зими, спільно з обласною організацією Червоного Хреста, благодійна акція «Подаруй дітям щастя», — розповідає голова Харківської районної організації Товариства Червоного Хреста України Наталія Павлова. — Наші волонтери із числа студентів та молоді у двох харківських гіпермаркетах «Метро» пропонували усім відвідувачам цих торгових центрів купити іграшки та солодощі для обездолених дітей області й району, які ми пізніше передавали до дитячих будинків й соціально незахищених сімей. 30 таких наборів з іграшками та солодощами ми передали дітям-інвалідам міста Мерефи і ще 3 набори діткам з Верхньої Озеряни…

Наступна акція під назвою «Щастя тобі, немовлятко!» здійснюватиметься напередодні Міжнародного жіночого дня в пологовому відділенні Мереф'янської ЦРЛ, де знаходиться понад 20 вагітних жінок. Молодим мамам з немовлятами у якості подарунків будуть вручатися засоби гігієни та смачні кекси.

Василь ЧИГРИН

Оголошення

■ До уваги!

Ставайте посткросерами й пізнавайте світ!

У строкатому світі новинок, ідей, креативу, час від часу з'являється дуже багато цікавинок, що можуть об'єднувати людей незалежно від їхнього віку, статі, уподобань і навіть країн проживання. Таким «хобі без кордонів» можна назвати захоплення мільйонів людей у світі – поштовий обмін художніми картками «Посткросінг».

Головна мета авторів проекту полягає в тому, що будь-який мешканець планети завдяки Інтернету може обрати випадкового адресата й надіслати йому яскраву листівку традиційною «живою» поштою. Отримати маленький мистецький витвір та ще й з відбитком поштового штемпеля іншої країни — справжній подарунок для всіх поціновувачів художніх поштових карток і марок.

Тим більше, що жоден відправник не залишиться без подібного подарунка у відповідь, адже система працює за принципом «Ви відправили — і Вам відправили».

Таким чином звичайне захоплення перетворюється на глобальну культурну місію — учасники поринають у світ мистецьких шедеврів, якими є художні поштові картки, і пізнають багато нового про різні країни, а ще й у такий спосіб збирають дуже цікаві колекції, які з часом стануть неабиякою філателістичною цінністю.

Українське державне підприємство поштового зв'язку «Укрпошта» підтримує ідею «Посткросінгу» й закликає всіх охочих долучатися до цієї програми.

Стати відправником та водночас адресатом дуже просто – зареєструвавшись на сайті www.postcrossing.com і придбавши в поштових відділеннях листівки та марки, ви зможете надсилати картки за різними адресами в будь-яку країну світу.

Тож у кожного, хто долучиться до цього пізнавального проекту, є можливість не лише отримувати оригінальні поштові відправлення з інших країн, а й доносити цікаву інформацію закордонним невідомим адресатам про Україну.

Детальну інформацію про соціальну мережу «Посткросінг» та правила користування сайтом можна дізнатися на веб-порталі Укрпошти (www.ukrposhta.com).

Прес-центр Укрпошти

Екологічний бум

Сонце, повітря та вода... Ці нехитрі рядки з відомої пісні радянських часів знає кожен, але суть її, на жаль, відома не всім. Власне ця пісня є пропагандою здорового образу життя та збереження чистого екологічного простору.

Саме з такими закликами й звернулися до людства юні обдарування Харківського району.

На початку лютого в шести загальноосвітніх навчальних закладах Харківського району відбувся перший етап Всеукраїнського районного конкурсу екологічних агітбригад. Метою дійства є активізація участі учнівської молоді в природоохоронній роботі та екологічному русі. Конкурс проведено на базі таких навчальних закладів, як Васищівська ЗОШ І–ІІІ ст., Вільхівська ЗОШ І–ІІІ ст., Мереф'янський ліцей, Коротичанський ліцей, Південний технологічний ліцей та Русько-Тишківська ЗОШ І–ІІІ ст.

Найбільше учасників зібралося у стінах Південного технологічного ліцею.

Нероздільність людства з природою та необхідність безпечного екологічного існування доводили 11 шкіл нашого району саме тут. Яким чином? – Творчим. Екологічні агітбригади від кожного навчального закладу у п'ятнадцятихвилинному виступі мали порушити актуальні екологічні проблеми та їх значення як для нашого регіону, так і для держави взагалі.

Юні захисники природи всі без винятку підійшли до цього нелегкого завдання відповідально й творчо. Проте деякі шкільні колективи висвітлили, здавалося б, гострі екологічні проблеми з неабиякою креативністю та гумором. Не можна не відзначити виступи Мереф'янського медичного ліцею та Височанської ЗОШ імені героя Радянського Союзу О. Л. Пшенички. Остання презентувала власну інтерпретацію відомої всім з дитинства казки Шарля Перо «Червона шапочка» і стала улюбленцем присутніх глядачів.

Переможцем районного етапу конкурсу став вищезгаданий Мереф'янський медичний ліцей. 2-ге місце посів Південний технологічний ліцей, а третє — Покотилівський ліцей «Промінь» та Будянська ЗОШ.

Переможці й учасники конкурсу нагороджені грамотами відділу освіти. Мереф'янський медичний ліцей візьме участь в обласному етапі конкурсу екологічних колективів, що відбудеться 21.02.2011 року у Пономаренківській ЗОШ.

Валерія ДУБЕЙСЬКА

НА ЧУЖИХ ОШИБКАХ

■ Тема для обсуждения

Виктория СТЕПКОВА

Принимая какое-либо решение, мы чаще всего опираемся на собственный опыт, и редко обращаемся к опыту исторического. А между тем он может предложить немало любопытных аналогий с современностью. Например, история нашего ближайшего геополитического соседа.

Вряд ли будет сильным преувеличением, если сказать, что в эпоху «золотых веков» свободы и демократии в Польше было больше, чем на всем остальном европейском континенте. Здесь историю своей страны творили не отдельные коронованные особы, а все без исключения представители дворянского сословия. Здесь монарх был лишь первым среди равных, а оказаться на троне теоретически мог любой, даже самый захудалый дворянин. Наконец, здесь каждый мог выбирать себе вероисповедание по душе, не боясь преследований за инакомыслие. Казалось, что может ждать Речь Посполитую в новом времени, в условиях зарождающегося капитализма, кроме бурного развития и процветания? А ждали ее три раздела территории между соседними державами и прекращение существования как суверенного государства.

Польский шляхтич

Гонористое товарищество

«Золотые века» Польши приходятся на XVI и XVII столетия. В этот период Польша, как и многие другие европейские державы, проходит период становления единого государства. Правда, в отличие от большинства своих восточных и западных соседей, она по-прежнему разделена на достаточно автономные воеводства, управляемые не единолично князем или бароном, а собранием всех землевладельцев — можновладства.

Такие собрания назывались сеймики, и, по мнению некоторых исследователей, свою историю они вели от древнеславянских вече. В компетенцию сеймиков входили не только вопросы местного самоуправления — назначение казначея, начальников воеводских дружин, каштелянов, старост, трибунальных судей. На них вольное панство принимало и государственные решения, такие как налоговая политика, ведение военных действий, вплоть до кандидатуры главы государства. Они же выдвигали делегатов на общепольский, так называемый вальный сейм.

Формально польский сейм возглавлялся королем. Но не более чем формально. Во-первых, еще в 1505 году король Александр под давлением усиливающегося дворянства вынужден был принять конституцию, в соответствии с которой парламент получил право равного голоса с монархом при принятии государственных решений и право вето на все вопросы, касавшиеся дворянства. А с 1573 года королевская должность становится выборной.

А во-вторых, парламент был органом малоуправляемым из-за принципа выбора делегатов. Отправляясь на общегосударственный съезд, представители сеймиков получали наказ до последнего отстаивать интересы родного воеводства, используя все доступные парламентские и непарламентские методы. Например право свободного вето, когда один-единственный депутат имел право «зарубить» любое голосование.

Тем не менее такой порядок вещей устраивал шляхтичей, которые привыкли заниматься двумя достойными делами — войной и политикой. Потому что об экономике им беспокоиться не приходилось.

Как «проели» свободу

После заключения в 1569 году Люблинской унии между Польшей и Литвой Речь Посполитая почти на три столетия оказалась самым крупным и одним из богатейших государств Европы, простиравшимся от Балтики почти до Черного моря. Богатство это базировалось на огромных площадях плодородной земли и многочисленном сельском населении.

В XVI столетии Польша начинает превращаться в «житницу Европы». Стремительно капитализирующийся Запад с его растущими как на дрожжах городами требовал все больше и больше хлеба. Географически и политически Польша оказалась ближайшим государством, где этот хлеб можно было взять.

Полученное в результате жесточайшей крепостнической эксплуатации покоренных народов зерно широким потоком двигалось на рынки Голландии. В обратном направлении в Польшу шли изделия европейских мануфактур и импортные предметы роскоши. Итак, польские шляхтичи были свободны, были богаты и были счастливы. Но именно это и погубило Польшу.

Когда западные соседи развивали промышленность и строили города, поляки предпочитали жить в сельской тиши. Немногочисленные польские города были населены в основном выходцами из Германии. Более того, Польша даже не имела официальной столицы, а польский сейм собирался по очереди в разных городах. В результате вместо процветания целого государства в нем процветало множество больших и малых поместий, где вельможный пан исполнял роль мини-самодержца.

В то время как сосредоточившие в своих руках финансы и власть западные монархи направляли огромные массы голодных и злых дворян на освоение колоний, их польские коллеги предпочитали благоденствовать в сельской тиши.

Минимальные налоги, которые удавалось собрать в государственную казну, позволяли решать лишь минимальные проблемы. Имея выход к Балтийскому морю, Речь Посполита так и не обзавелась флотом, для создания которого требовалась концентрация ресурсов, доступная только сильной государственной власти. Армия, основную силу которой составляла легкая дворянская кавалерия, тоже безнадежно отставала от мировых стандартов.

Первый звонок для анархической республики прозвенел в 50-х годах XVII века, во время войны с «молотом Севера» Швецией. Разгром Польши, получивший название «Потоп», привел к гибели почти трети населения страны. Закончилось все в 1795 году окончательным разделом Польши между тремя крупными имперскими «хищниками» — Австрией, Германией и Россией. Потребовалось несколько столетий и диктаторский гений Юзефа Пилсудского, чтобы восстановить польскую государственность.

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ

Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація

Наш сайт: http://www.tribune.kharkov.ua
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел./факс 712-37-10. **Тел.** 712-00-56.
В.о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.

Газета надрукована у друкарні ВАТ «Видавництво «Харків». Московський просп., 247, МСП, Харків, 61037.

Зам. 9- .
Тираж **3420** примірників.